

szekőti őket velünk, a társadalom más rétegeivel, s egyelőre legalább ezen az estén érezzük, hogy van és lehet olyan szálat keresnünk, amelyek összefognak minden magyart a közös nagy szeretet jegyében.

Mindazok, akik annyit fáradoztak azért, hogy ma itt megörvendeztessük arra méltó, de nehéz sorsban élő szíveket, gondoljanak arra, mi lesz a kőből, ha avatott szobrász keze dolgozza meg! Mi lesz a földből, ha napsugár váltakozik fölötté esővel, harmattal! Az ő kezük az emberélet átalakításában nem szobrászi kéz, hanem a Lélek kezelésére leghivatottabb kéz, a krisztusi kéz. Szívük napsugár, könnyük tavaszi harmat, mely megolvasztja a legrögbefagyottabb földet is, kisarjad rajta a vetés, pompába öltözik és gyümölcsöt is fog hozni. Az ilyen munkásságon ott lesz a jó Isten áldása, a társadalom elismerése és annyi lélek boldogsága.

Mik ennek a munkának eszközei? Hatalma, jelképe a meleg, sugárzó szív, a jóságos arc, kedves, bájos biztató szó, egy meleg kézszorítás vagy tekintet, mely sugározza a jóindulatot, szeretetet.

Ez a munka fogja átalakítani a világot, amely felismeri minden embertársában az Isten gyermekét, mindnyájunk testvérét s fogja áthidalni a szeretet hidjával a társadalmi osztályok között tátongó mélységeket és ellentéteket. Erre a munkára nem hivatalos közbenjárók, de olyan áldozatos lelkű s láthatatlan működő, tevékenykedő lelkek szükségesek, amilyeneket itt érzünk magunk között, akiknek e mai szépséges estét köszönhetjük.

A jó Isten áldása legyen rajtuk és nemes szándékukon!

TANÍTÁSOK – VÁZLATOK

1942. január 2. hete.

Beszéd- és értelemgyakorlat.

II. OSZTÁLY.

A tanítás anyaga: Mire tanítanak a karácsonyfák?

Nevelési cél: A szeretet ünnepén keltett érzés elmélyítése.

I. Előkészítés. a) *Érdeklődés keltés.* Milyen ünnepet ültünk nemrég, gyermekek? Miért ünnepeltünk karácsonykor? Miért vártátok annyira a kis Jézuska születésének ünnepét? Mit hozott nektek? Hogyan köszöntétek meg a kis Jézuska ajándékát? Juttattatok-e a szegényeknek ti is ezen az ünnepen? Kinek hozott a Jézuska karácsonyfát?

b) *Célkitűzés.* Megkérdeztétek-e a karácsonyfát? Nem hallgattátok meg, mit beszélt? Én megkérdeztem, felelt is a kérdéseimre. Szeretnétek hallani, mit mondott?

Beszéljünk ma arról, mit mondtak, mire tanítottak a karácsonyfák?

II. Tárgyalás. A karácsonyfa meséje. Hallottátok-e már a karácsonyfa meséjét? Szeretnétek hallani? Elmondom.

Azt beszélik a nagyon öreg emberek, hogy egyszer egy nagyon hűs fenyőerdőben álomra hajtottá fejét földönjártában az Ur Jézus. A fenyőfácska gyöngéden betakarta ágaival és óvta, védte minden szélről, forró napsugártól, csendesen ringó ágaival elhessegette róla a tolaikodó legyeket, zümmögő méhecskéket és csapongó pillangókat. Mikor az Ur felébredt, azt mondta a fenyőfácskának:

— Jóságodért megáldalak kis fenyőfa. Ha jószívű és egymást szerető emberek közé kerülsz, kigyullad homlokodon a szeretet fénye és ágaid tele varázsolom mindenféle széppel és jóval, ami szemnek, száznak kedves. Örömet és szeretetet vigyél magaddal! — azzal eltávozott.

Történt egyszer, hogy az angyalkák leszállottak a földre fenyőfácskákért. A kiválasztott fák közé került a megáldott fácska is. Mikor az angyalkák serényen dolgoztak a fácskák földiszítésén, megszólalt a kis fácska:

— Reám ne tegyetek semmit, mert a Jézuska áldása van rajtam! Ahol kigyullad homlokomon a szeretet fénye, ott hagyjatok engem, mert ott bizonyosan jó emberek, egymást szerető lelkek várnak reám s ott megtelnek az én ágacskaim az Ur parancsára mindennel, ami szemnek, száznak kedves.

Az angyalkák elindultak a megáldott fácskával. Megálltak vele paloták előtt, kicsi házikók előtt, szalmafüdeles házikók előtt, de bizony a fenyőfácska homlokán nem gyulladt ki a szeretet fénye. Csüggedten szálltak vele az angyalkák tovább-tovább. Egyszer csak valami gyöngye mécsvilágot láttak pislogni egy kis házikó ablakán. Oda is bekandikáltak az angyal-szemek. A szegényes szobácskában három gyermekével bajlódott egy édesanya. Az egyik vizet kért, mert nagyon lázas volt. A másik arra kérte édesanyját, hogy takarja be, mert fázik. A harmadik is megszólalt:

— Édesanyám, nem látod, a szomszédban hogy csillog a fényes karácsonyfa? Istenem, ugyan eljön-e hozzánk is...?

— Csitt fiaeska — suttogott csendesen az anyja, — az angyalkák nem érnek rá most arra, hogy nekünk karácsonyfát hozzanak. Ott vigyáznak most mind a háborúban a magyar édesapákra, akik messze idegenben harcolnak értünk dicsőségesen. Ott vigyáznak a te édesapádra is, hogy baj ne érje őt s egészségben jöjjön haza, ha megverték az ellenséget. Inkább imádkozz érette te is, fiam...

A kis fiú szépen öszetette kezecskéit s imádkozni kezdett.

Ebben a pillanatban ért oda az egyik fehérszárnyú angyal a megáldott fácskával. A kis házikó ablaka alatt egyszerre kigyulladt a fácska homlokán a szeretet fénye.

— Itthon vagyok! — suttogta csendesen és boldogan a fácska.

Az angyal megvárta, míg a fáradt gyermekek álomra hajtják fejüket s a kimerült édesanya szeme is lecsukódik... Akkor aztán betette a fácskát a kis ház szobájába, azzal eltűnt...

Egymás után gyúltak ki a kis fán a fénylő gyertyácskák, majd megtelt minden ága mindennel, ami szemnek, szájnak kedves és jó. Megcsendült az ezüstcsengő is. Erre a csodás hangra felébredtek a kis háznak szomorú lakói. De mekkora volt meglepetésük, amikor ott látták asztalukon a csodálatos karácsonyfát, amelynél szebbet még sehol sem láttak!

Egy-kettőre felugráltak, felöltöztek, imádkoztak nagy örömeikben.

És hogy teljes legyen boldogságuk, csendesen kinyílt az ajtó s belépett rajta a várvavárt édesapa.

— A jó Isten engem is hazavezérelt erre a szent ünnepre — mondta örömtől ragyogó hangon, — hogy áldást mondhasunk az Ő jóságáért...

Azóta hozza el karácsony, a kis Jézus születésnapja minden évben a jó gyermekeknek a szép karácsonyfát.

Megbeszélés. Mit csinált a földön jártában-keltében egyszer az Ur? Milyen fa alá feküdt? Mit csinált a fenyőfa? Hogyan jutalmazta meg Jézus a fenyőfát? Mit történt azután? stb.

Hol él a karácsonyfa? Mit gondoltok, gyermekek, hol él a karácsonyfa? Ezt is megmondom.

Mikor a jó Isten megteremtette ezt a földet, a közepén kiválasztotta a legszebb helyet és azt nekünk adta, magyaroknak. Védte, oltalmazta ezt a szép földet, azért hát magas kerítést, nagyon magas hegyeket emelt köréje. Ezeket a hegyeket azután beültette a Jézuska fájával. Azóta élnek a mi nagy hegyeinken, a Kárpátokon a karácsonyfák!

Fájdalom, a rossz emberek sokszor ránk törtek s el akarták venni tőlünk szép fáinkat. Így történt ez nemrég is, amikor elvették minden fenyőfánkat. Bizony, akkor hosszú évekig hiába várták a magyar gyermekek a karácsonyt, nem hozott nekik az angyalka szép karácsonyfát. Istenem, de szomorúak is voltak akkor a magyar házak, a magyar gyermekek! Hanem egyszer aztán megelégelte a jó Isten a magyarok szenvedését. Elűzte határaink egy részéről az ellenséget és egy része, majd ismét egy másik része került vissza édes hazánkhoz. Gondolhatjátok, mekkora öröm volt az, mikor megjötték az első magyar karácsonyfák! De, fájdalom, még mindig nem jut ám minden házba karácsonyfa a kis Jézus születése napján! Van még olyan karácsonyfa-erdő, ami nem került vissza drága hazánkhoz.

Egy ilyen karácsonyfáról beszélt nekem az én karácsonyfám.

Szomorúan mesélte, hogy elszakított testvérei mennyire várják, hogy újra magyar gyermekeknek hozzanak örömet! De ők nem jöhetnek el, csak akkor, ha mi megyünk értük! Szeretnék-e, ha minden magyar karácsonyfa ismét a miénk lenne, gyermekek? Tudjátok, mit kell csinálnunk akkor? Megmondom. Dolgoznunk kell becsületesen és kérni a jó Istent, hogy hallgassa meg imádságunkat, segítse diadalra a most távol harcoló édesapáitokat, áldja meg küzdelmüket, hogy győzelemmel térjenek haza. Akkor aztán újra miénk lesz minden magyar karácsonyfa! Akarjátok ezt? Akkor dolgozzatok és imádkozzatok, gyermekeim úgy, amint az magyar gyermekekhez illik! A jó Isten bizonyosan meghallgatja kérésünket!

c) Elmélyítés. Minden magyar karácsonyfa hazajött már? Hol vannak a többiek? Miért küzdenek most katonáink? Mit akarnak elérni győzelmükkel? Hogyan segíthetjük mi őket? Mit fogadtok meg tehát?

III. Összefoglalás. A karácsonyfa meséjének s a hol él a karácsonyfa meséjének összefoglalása. Mit kell tennünk, ha azt akarjuk, hogy minden magyar karácsonyfa ismét a miénk legyen?

Tanuljuk meg ezt a kis költeményt:

KARÁCSONY.

Karácsony, karácsony, Szívbeli pajtásom, Gyulladjon ki melegséged Elhagyott pusztákon!	Az ember szeressen, Boldogan nevéssen, Rab magyarok könnye, kínja Jaj, meg ne szülessen!
---	---

Harsanj föl szent ének, S kunyhók, mint szentélyek: Nyíljanak ki égi dalra, Örömré, szegénynek!	Legyen a szív jászol, Bele hit, fény szálljon — Magyar Jézus lángszerelme Hitünkért — megváltson!
--	--

(Havas István.)

1942. január 2. hete.

Olvasmánytárgyalás.

III. OSZTÁLY.

A tanítás anyaga: A hadak útja. (Angyal Jánostól.)

Nevelési cél: A nemzeti múlt hagyományainak megkedveltetése.

I. *Előkészítés.* a) Érdeklődés keltés. Milyen területet kapunk vissza 1940. őszén? Milyen nép él Erdély keleti részében? Miért örültünk annyira, mikor a székelyek visszakerültek hazánkhoz? Mit tudunk a székelyekről? (Magukat Attila fiainak, hun-utódoknak vallják.)